

Publicerad 2009-02-22 15:55 av svartvitsjal

Ensamhet

Du skrämmer mig
Lämnar mig osäker
Med skälvande ryggrad
Och mörkrädda händer

Försöker skapa avstånd
Bygga upp en osynlig mur
Omge mig av skyddande skratt
Och värmande närhet

Men tillslut kommer natten krypande
Täcket isar kallt mot huden
Och kudden jämte min gråter
<I>Blunda, andas, sluta tänka</I>

Måste bli din vän
Acceptera att du är allt som finns kvar
Måste sluta tänka på
Mjuka kyssar och ömma händer

Men hur?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren svartvitsjal med Poeter.se id #16278 innehar upphovsrätten